

QUI DIA PASSA, ANY EMPENY

Una dita popular que sentim sovint. Com sempre, amaga una saviesa de segles. Durant aquesta època –al final i inici de l'any- la sentim sovint. Potser la crisi hagi ajudat a recuperar-la. Amb aquesta expressió som conscients que **el temps continua el seu pas imparable**. Això és una realitat inqüestionable. Però ens **interpel·la la nostra actitud davant la vida**. Ens mostra i ens anima a l'actitud que aparentment sembla més còmode: **sobreviure**. Però, no deixar que ens afecti res és impossible. Gairebé suposa més esforç que implicació. A més, quan decideixo no actuar, ja estic prenent una decisió. **És impossible ser neutre**.

Passem a una altra opció. Per exemple, **provo de ser protagonista de la meva vida**. Al començament de curs, d'any ens podem fer **propòsits**. És una opció clàssica. Aquesta disposició al canvi ja és saludable. Pensem en millorar les nostres capacitats, en afavorir el nostre creixement i desenvolupament. Però, amb el pas del temps, també **experimentem la nostra fragilitat**, els nostres errors. Potser és un aprenentatge nou o una experiència que hem de recordar cíclicament, perquè ens fa més humans, més sensibles. Ens ajuden a purificar el nostres desitjos, les nostres intencions.

Tant de bo aquests objectius que ens hem proposat expressin els nostres desigs més profunds, els nostres somnis. No ens deixem emportar pel valor, el guany, el prestigi, pel pragmatisme. Per horitzons que estan de moda actualment... però que no sabem on ens porten. Siguem capaços de reflexionar personalment. L'**Evangelí** ens pots ajudar a orientar-nos en aquest sentit. És una proposta contracultural però plena de vida i felicitat.

Per últim, un repte. Com poder fer perquè aquests propòsits es converteixin en **compromís**. És un pas difícil. Posem un exemple, com un enamorament pot esdevenir amor quan arriben les primeres dificultats, conflictes, malgrat els nostres errors, febleses, que hem esmentat abans. **Com podem orientar sempre la nostra vida a més**. Es tracta d'un exercici de programació, però a nivell vital. Deixo oberta la pregunta. Potser en podem parlar amb els nostres amics, en el nostre grup, amb la nostra parella. Per acabar, una que ens ofereix el mateix Jesús: «*Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit*» (Jn 12, 24).

Òscar Fuentes sj
(ofuentes@jesuites.net)